

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitár sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Az iparosok és munkások nyugdíj-ügye.

Napjainkban a társadalomnak minden rétege arra törekszik, hogy az egyesülésben rejlő hatalmas erő felhasználásával gondoskodják arról, hogy létfenntartása kellemően biztosítva legyen az öregség és munkaképtelenség napjaiban is. Mindenki érzi, hogy a megélhetés körülményei napról-napra súlyosabbakká lettek. Míg azelőtt az iparosok és munkások félre-rakhattak egy kis tőkét öreg napjakra, addig a mai megváltozott, megnehezedett életkörülmények között elég az iparosoknak és munkásoknak csak a mindennapi kenyeret megkeresni s öreg napjakra — fájó szívvel bár — nem tehetnek félre semmit. És hogy ha bekövetkeznek rájuk az öregség napjai, vagy valamely szerencsétlenség következtében rokkantakká lesznek: az önerzetet adó munka eszköze, a kenyérkereső szerszám kihull kezükből s ezt föleserélhetik az arczpíró, lealacsonyító kéregetés szomorú jelvényével, a koldusbottal. Mily lélekszomorító egy olyan elaggott ipa-

rost vagy munkást látni, a ki kénytelen a mindennapi kenyérért embertársai könyörületére szorulni.

Ezen méltatlan sors elleni védekezés régi törekvése az iparos és munkásosztály jobbainak. Ez a törekvés hozta létre 1893. márczius 5-ikén Budapesten a Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletét. Az alapítóknak lelkes kis csoportja nem kisebb föladatot tűzött ki maga elé, mint azt, hogy fölszabadítsa az iparosokat és munkásokat a bizonytalan jövő rémképeitől. Alkalmat nyújt nekik arra, hogy jövő megélhetésükről gondoskodhassanak, hogy biztosíthassanak maguknak egy darab kenyeret arra a korra is, midőn a munka már megviselte, ereje elhagyta. Az a törekvésük, hogy ne legyen e hazának egyetlen munkása sem, a ki öreg napjaiban nyomorogni legyen kénytelen. Ezen nemes cél érdekében immár tizenegy év óta hirdetik az egylet alapítói az erők tömörítésének eszméjét, fölrazva a munkásokat a tétlen várakozás kárhóztos álmából, buzdítják, serkentik őket az önmagukról és családjairól való gondoskodásra.

Az egyletnek a belügyminisz-

terium által jóváhagyott alapszabályai a lehető legszabadelvűbb rendelkezéseket tartalmazzák. Tagja lehet az egyletnek minden munkás, iparos, kereskedő, tisztviselő, vagy bármely más rendes foglalkozással bíró férfi és nő egyaránt korkülönbség nélkül és orvosi vizsgálat mellőzésével. A beiratási díj személyenként 1 korona 20 fillér. A tagok 20, 24, vagy 30 fillér heti illetéket fizetnek. Ennek pontos fizetése fejében a tag, ha tíz évi tagság betöltése után a saját keresetforrásul szolgáló foglalkozásában valamely baleset, testi vagy szellemi elgyöngülés, vagy aggkori gyöngeség következtében munkaképtelenné válik: 8-40, 9-80, illetve 11 korona 90 fillér rokkantsegélyt kap hetenkint élete végéig. Annál kedvezőbb a tagra nézve, minél később válik munkaképtelenné, mert a tagsági év arányában a segély is emelkedik. Negyven évi tagság után 12, 14, illetve 17 korona nyugdíjat kap a tag élete végéig, tekintet nélkül munkaképességére. De segíti még ezenkívül az egylet a segélyre jogosult tag elhalálozása esetén a hátramaradt özvegyet és az árvákat is. Az özvegy végkielégítést,

T Á R C Z A.

A bátor ember.

— Irta: Herczeg Ferencz. —

Elbeszéli egy kis fiu.

(Folytatás és vége.)

— Hát akkor ezentul jó barátok vagyunk.

Azzal hozzám lépett és kétszer megcsókolt. Így történt, hogy élet-halálra szóló barátságot kötöttünk, aztán együtt halásztunk a Peczeárokban, de a szép esik mellé csak egy hitvány kis cigányhalat foghattunk még.

Dusa még nálunk volt, mikor hozzánk jött vadászatra Kempelen bácsi. Kempelen bácsinak furesa tüskés szemöldöke van, a bajusza pedig hosszan lelóg, mint a tengeri rozsmaré a Payer-expedíció képein, a járása pedig olyan ünnepélyes, mint a miséző papé. Kempelen bácsi semmit sem beszél és mindig olyan arczot csinál, mintha dühös volna. Ez azért van, mert ő igen bátor ember. Egypár esztendővel ezelőtt pisztolyduellumban agyonlőtte

Suskovics bácsit, a ki az édes anyám távoli rokona volt és akkor Suskovics néni úgy megijedt, hogy ő is szörnyet halt. Pedig nem is ő rá lőttek, de hát ilyen ijedős az asszony nép. Azóta nálunk mindenki nagyra becsüli Kempelen bácsit, örülnek, ha eljön, mindig a főhelyre ültetik az édesmama mellé, az urak gyufát adnak neki, ha szivarra akar gyujtani, a nők pedig azt mondják, hogy érdekes ember. Való igaz, hogy mindig nagyon bátor arczot csinál. Egyszer láttam, mikor borotválkozott, az álla szappanos volt, de akkor is szigoruan összeráncolta a homlokát. Ha meg iszik egy kiesit, — mert nálunk vadászat után mindig isznak, — akkor még haragosabb lesz és mindig körülnéz, hogy elég bátornak tartja-e mindenki az asztalnál. Ilyenkor az urak nagyon szoktak vigyázni, hogy véletlenül olyat ne mondjanak, amit rossz néven vehetne Kempelen bácsi. És azt is mondják, hogy mindig töltött revolver van a zsebében.

Én Dusanak mindent elmondtam, a mit Kempelen bácsiról tudtam, — hogy agyonlőtte Suskovics bácsit és hogy Sus-

kovics néni is meghalt és hogy milyen bátor ember, — ebédnél aztán mindig csak Kempelen bácsit néztem. Végül Kempelen bácsinak feltűnt, hogy Dusa le nem veszi róla a szemét és így szólt hozzám:

— Tetszem magának, kisleány?

Dusa mindig megszokta mondani, a mit gondol és így felelt:

— Bizony nem tetszik nekem.

És ekkor kiköpött.

— Hát akkor miért néz folyton?

— Mert szeretnék magától valamit kérdezni.

Édes mama már akkor rosszat sejtett, apa pedig vasvilla szemekkel nézett Dusára. Kempelen bácsi azonban biztatta Dusat, hogy csak kérdezzen tőle akármit, ő válaszolni fog. Dusa ekkor összeráncolta a fekete szemöldökét és a fénylő macskaszemével olyan erősen nézett a rozsmárbajszu bácsira, hogy magam is megijedtem. Csendesesen mondta:

— Megjelent magának álmában már Suskovics néni?

Erre nagy ijedtség támadt a szobában és én azt hittem, Kempelen bácsi mindjárt kivesszi a töltött revolvért és

az árvák pedig neveltetési járulékot kapnak, még pedig a fiúk 13, a leányok 14 éves életkorukig.

Ez a segélyezés nem csupán írott malaszt; mert a mint az egy-let kimutatásaiból látjuk, az 1903. márczius havában megkezdődött segélyezési időtől a jogosult tagok közül eddig 30 munkás vált munkaképtelenné, a kik a föntebbi alapszabályszerű rokkant-segélyt pontosan meg is kapják, a miről bárkinek is alkalma van meggyőződni. Segít az egylet ezenkívül két jogosult tag után hátramaradt három árvát és segítséget nyújtott már eddig is számos özvegynek. Az egylet által az eddigi 15 hónapi segélyezési idő alatt kifizetett rokkantsegélyek összege a tizezer koronát, az árvasegélyek összege a 300 koronát, az özvegyeknek nyújtott segítség az 500 koronát jóval fölülhaladja. A rendszer heti segítségben részesülők életkora 31—74 év közt váltakozik és van közöttük ács, asztalos, bognár, gazdaságvezető, gázfejlesztő, hengerész, kavarász, kovács, kőműves, lakatos, nyomdász, pénztárosnő, vasöntő, vasesztergályos és többféle ipari munkás. Mily áldás az ilyen rokkant munkásoknak és családjaiknak az a segédelem s mily vigasztaló érzés és jóleső öntudat az, hogy az a biztos segítség, a melyre támaszkodnak, nem a könyörület fájáról van levágva, hanem az önerejük-ből, igazán szerzett saját filléreik-ből gyűlt össze s rajtuk valóban beteljesedett a közmondás: „Segíts magadon s az Isten is megsegít!”

A midőn az egyletre föl hívjuk úgy az érdekeltek, valamint a nagy társadalom figyelmét, megemlítjük, még, hogy az egylet ügykezelése hatósági szigorú ellenőrzés alatt áll és támogatói között látjuk a kereskedelmi kor-

mányt, Budapest székvárosát, Pozsony, Sopron, Kaposvár és több vidéki városokat, a magas főpapságot, több országgyűlési képviselőt és jótékony emberbarátot és számos pénzintézetet. Az egyletet a keresk. Minister 19815/97. számú leiratával az érdeklődők figyelmébe ajánlotta. Az érdeklődők forduljanak fölvilágosításért az egylet József-körút 68. szám alatt levő központi irodájához, vagy bármelyik fiókpénztár vezetőségéhez.

H i r e k.

— Templomszentelés Csokonyán.

Lélekemelő ünnepség folyt le az elmúlt vasárnap Csokonyán. Ekkor szenteltetett meg a gróf Széchenyi Géza patronus bőkezűségéből fényesen renovált plebániái templom. Az ünnepelés méltó volt az ünnephez s részt vett azon Csokonya és az egész környék népe. Délelőtt 10 órára megérkezett a kerületi papság nagyszámban s pontban 10 órakor Vass Ferencz görgetegi esperes plebános a papság élén kivonult a megszentelendő templom főkapujához s először kívülről, majd belülről megáldotta a falakat. Közvetlenül a megszentelés után Bán Sándor budapest-ferenczvárosi h. plebános, a főváros egyik legjelesebb szónoka lépett a szószékre s valóban lélekemelő szónoklatban fejtette ki a templom magasztos rendeltetését. A szent-beszéd után Reiner Gyula szuloki apátplebános főpapi ornátusban fényes papi segédlettel elmondotta az első szent-misést az ujonnan megszentelt templomban. A templomi ünnepség befejezése után a Pittner-féle vendéglőben a patronus vendégeiül fogadta az összejött intelligentiát, hol képviselve volt Csokonya és egész környéke. A legkedélyesebb hangulatban elköltött ebéd alatt számos felköszöntő hangzott el. Reiner Gyula a bőkezű patronusra, Bán Sándor pedig a templom igazi atyjára Hornig Károly báró vesztprémi püspökre üritette poharát. Ugy

Hornig báró püspököt, mint Széchenyi Géza grófot táviratban üdvözölte az összejött illusztris társaság nevében Vass Ferencz. Különösen szép volt Bán Sándor és Székely Elemér csokonyai ev. ref. lelkész beszéde, az őszinteség és igaz magyar érzés nyilatkozott meg mindkettőben. A társaság csak a késő esti órákban kezdett oszladozni szívében egy magasztos ünnep emlékével. A templom ezzel a nappal átadatott újból magasztos hivatásának, dicsérve egy magyar mágnás nemes lelkét s egy egyszerű, de arany szívé pap, Horváth Zs. Agoston plebános buzgalmát, a ki fáradságot nem ismerő munkássággal volt azon, hogy a már disztelen falak és oltárok ismét fényben ragyogjanak, hogy méltó legyen a hely az örök Istenhez, ki lakóhelyül választotta.

— **Letört virág.** Bareson, a betegségeknek ez alkalmas fészkeben ismét veszedelmes fertőző betegség: a sarlah, a gyermekek és szülők e valóságos réme lépett föl, vagy jobban mondva szedi tovább áldozatait. Mert valóban mintha itt lappangana állandóan e félelmetes betegség, oly gyakran hozza meg a gyászt, a keserűséget családaink közé. Csak nem rég, a tavasszal voltak Bares összes iskolái hetekig lezárva e betegség miatt s most ismét aggasztóan pusztít a gyermekek között, van nap, hogy 2—3 kis gyáskoporsót szállítanak ki a hullaházba, a szülői szív letépett kis virágaival. E borzasztó betegség csinált többek közt mérhetetlen fájdalmat, gyászt, Fuchs Pál köztisztelőben álló baresi evangélikus tanító házában is. Ugyanis viruló egészségnak örvendő két szép kis iskolás leánykájuk közül a 7 éves Annuskát, ki még pár nap előtt testvérekéjével vígan játszadozott, e hó 7-én délután 4 órakor a megmentésére mindent elkövető, a rajongva szerető szülői és testvéri szívről letépte e veszedelmes betegség, a sarlah. A még életlő lázas állapotában is testvérekéjét játszani hívó ajak utolsó mosolyával ott állott örökre lezárva a fájdalomtól lesújtott szülők előtt. Oh, jó Isten adj vigaszt szívükre, a letört kis virágot pedig fogadd angyalaid közé!

agyonlővi Dusát. Édes mama azonban kivette Dusát és büntetésül nem adott neki gyümölcsöt, pedig vendégünk volt. Engem is kikergetett apa, de ez nagy igazságtalanság volt, mert én meg se munkantam, sőt aznap véletlenül igen jól viseltem magamat. Dusa azonban igen dühös volt, hogy nem kapott gyümölcsöt és egyre azt mondta nekem, hogy ezt nem viszi el szárazon Kempelen bácsi. Két napig dühös volt, mert nem eresztették az ebédlőbe, hanem külön terítették neki a gyerekszobában, akkor aztán kész volt a bosszuállás terve. Estére végre is hajtotta és én segitettem neki, bár nagyon féltem és ellenkeztem, mégis segitettem neki, mert a mit ő akart, azt mindig meg tettem.

Az urak egész estig vadásztak és künn a tarlókon zsványpecsenyét sütöttek, úgy, hogy mikor hőkör hazajöttek, majd leragadt a szemök a nagy fáradságtól meg a bortól és tüstént ágyba feküdtek. Édes mama a hugaimmal odaát volt Szombathyéknál teán, de Dusát és engem nem mertek magukkal vinni. És ekkor hajtottuk végre a tervünket. Dusa kibon-

totta a haját, az arcát befehéritette lisztporral és korommal nagy fekete karikát csinált a szeme köré, aztán egy fehér lepedőt vett magára, mint a kísértetek szokták. A fekete kandurt bepólyázta egy gyerekpólyába, de a farkát künn hagyta, hogy megfoghassa a kezével. Én pedig magamhoz vettem a varázslámpát, melyet laterna magica-nak hívnak s a melyet az édes Jézuska hozott nekem 4 ft 50 krajczárért, mert karácsonykor elég jó bizonyítványom volt és akkor még senki sem merte volna remélni, hogy év végén megbukom két tantárgyból. Én sem.

Mikor a vendégszoba előtt hallgatódtunk, Kempelen bácsi már úgy hortyogott, mint az ináresi fűrészmalom, a mely gőzerőre van berendezve. Óvatosan benyitottunk a sötét szobába. Dusa szembeállott az ágygyal, magam pedig a divány mellé állottam és a fogam borzasztóan vaczogott a félelemtől, de azért mégsem szaladtam el. Ekkor a laternából kék fényt vettem a falra és Dusa odaállott a fényes tányérba és a szemét forgatta. A fekete macskát pedig a karján tartotta, mintha pólyásgyerekek volna. Ámbár tudtam, hogy Dusa

mégis olyan iszonyú és kísérteties volt, hogy halálra megijedtem és a laterna reszketett a kezemben és a kék fény is tánczolt. De azért mégsem szaladtam el.

És Dusa ekkor üvöltöni kezdett.

— Kempelen! Kempelen! — üvöltött — Kempelen!

Hanem a bácsi igen mélyen aludt és csak akkor ébredt föl, a mikor Dusa már sokszor üvöltött. Ekkor egyszerre felült az ágyában és mereven nézte a reszkető fényt.

— Ismersz Kempelen? — üvöltötte Dusa.

— Ki az? Mi az? — ordította a bácsi.

— Suskovicsné vagyok, a kinek meggyilkoltad az urát. A gyerekemnek nincs apja, sem anyja, elhoztam neked, nesze, neved föl!

Azzal a farkánál odadobta a macskát az ágyra. A macska ijedt nyekkenéssel ráesett Kempelen mellére, onnan fölugrott az almáriom tetejére, mint egy fekete ördög.

Kempelen bácsi nem szólt semmit, hanem visszafeküdt a párnára. Én pedig

— **A Barcsi Iparosok Olvasóköre** által e hó 3-ikán délután 4 órakor tartott rendkívüli közgyűlésen Schleinig Károly elhunyt elnök helyébe a kör egyhangulag Vidik Sándort választotta a kör elnökéül; alelnök lett Oberitter Adolf. A közgyűlés második tárgya azon indítvány volt, hogy a kör jelenlegi alapszabályai, minthogy azok nem felelnek meg mindenben a kör céljainak, újra módosításnak. Az indítványt a közgyűlés elfogadta s az új alapszabályok kidolgozásával Selmeczi Ferencz, Blum Dezső, Szecsesdi N., Föglér József és Zumi István tagokat bizta meg.

— **Aratás.** A mult hónapok száraz időjárásának következményeképen az idei aratás az egész országban a rendes időnél legalább 6—7 nappal előbb vette kezdetét s ez uttal a rozs, buza és árpa aratása az ország nagy részében csaknem egyidőre esik. Az eredmény a földművelésügyi ministerium gazdasági tudósítójától eddig beérkezett jelentések alapján gyenge-közép termést mutat. Ez bizony nem valami vigasztaló a gazdáknak, de mikor a gabonát az ország részeiben annyi különféle ellensége bántotta. Ugyanis a szárazságon kívül a rozsda, üszög, hesszeni légy, gyökér-penész stb. ártott még a gabonának. — **Barcs és vidékén** is kedvező időjárás mellett javában foly az aratás s megkezdődött már a cséplés is. Az eddigi eredmény úgy a buzánál, mint a rozsnál azt mutatja, hogy az idei termés silányabb a mult évinél. A szemeken meglátszik a szárazság nyoma, a hirtelen érés, miáltal a szemek nem oly tömöttek. A buza a barcsi határban az első cséplések alkalmával magyar holdanként átlag 5 méter-mázsát, a rozs pedig csak 4-30 mmázsát fizet, ennél valamivel lehet némely föld után jobb eredmény is, de lehet rosszabb is. Szóval vidékünkön sem valami kedvező a termés, de vigasztaló lehet az, hogy az ország némely vidékein még ilyen sines, sőt csak megyénkben hány községnek pusztult el termése az elemi csapások által. Az ilyen vidékekre, de általában országban az ország többi földművelő polgáira nézve is helyén való földművelési ministernek az a figyelmeztetése, hogy legyünk előre látók és takarékosak avval, a mit aratunk és igyekezzünk most, a mikor még ideje van pótolni a hiányt ott, a hol az még lehetséges, vessünk

késői takarmány feléket, nehogy önhibánk tegye még súlyosabbá az amugy sem fényes téli kilátásokat.

— **A ló rugta meg.** Darányi tudósítónk írja, hogy ott, e hó 5-ikén Kusz Mihály földmives, midőn a lovait a kosiba akarta fogni, közülök az egyik a bogarak csipkedései miatt oly szerencsétlenül rugott ki, hogy a közelében levő gazdáját, Kusz Mihályt is megrugta a szive felett s még pedig oly erővel, hogy a sziv tájat fedő bordák kétszeresen törtek össze s így mintegy 8 helyen szenvedett bordatörést. Szerencsére, a Barcsról hivatott gyors orvosi segély a veszélyt még idejében elhárította a súlyosan sérült emberről.

— **Raktár-kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank barcsi raktárainak. Készlet f. hó 15-ikén 112178 mm. 1703800 kor. biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15—30-ig 63376 mm. 868950 kor. bizt. ért. Összesen 175554 mm. 2572750 kor. bizt. érték. Kiraktárlás f. hó 15—30-ig 34661 mm. 500850 kor. bizt. érték. Készlet f. hó 30-ikán 140893 mm. 2071900 kor. bizt. érték. Részletezés: 14703 mm. buza, 2341 mm. rozs, 16934 mm. zab, 102502 mm. tengeri, 1475 mm. hüvelyesek, 499 mm. liszt, 2439 mm. különféle, összesen: 140893 mm. Barostelep, 1904. június hó 30-ikán.

— **Kávévás és egészség.** A kávéivás ártalmosságának sokat vitatott kérdése a legtöbb családnál abban talála megoldását, hogy az idegizgató bakbávé csak Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé hozzáadásával isszák. A Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé maga is bakbávé izt tartalmaz s ezen tulajdonsága által a kávéitalt enyhébbé és kellemesebbé teszi; a maláta ismert jótékony hatása pedig az egészség javára szolgál. Bebizonyult az is, hogy csakis ez pótolja megfelelőleg a bakbávé, ha azt orvosilag eltiltják, mert kellemes ízű, könnyen emészthető, tápdus és vérképző. A Kathreiner-féle Kneipp maláta kávé tisztán való ivásra gyermekeknek, betegeknek és gyenge egyéneknek különösen ajánlható.

IRODALOM.

Gazdasági ismétlőiskolák részére folytatólagosan megjelent Dévai Gyula és Székely mártón gazd. ism. isk.

tanítók összeállításában külön-külön füzetekben a „Közismereti káté“-nak II. és III. fiu és leányiskolák számára megszerkesztett része. A tananyag tárgyalásában a káték mindenben a miniszteri szervezet és tanterv alapján indulnak s úgy az anyag megválasztása, minősége miként mennyisége szerint azon utasítás szemmel tartásával készültek. S miként az egyházmegyei hatóság szakbirálata mondja: „Szerzők, tankönyveik összeállításánál egy percze sem tévesztették szem elől a gazd. ism. iskolák célját: „a 13—15 éves mindkét nembeli tanulókat eddigi ismereteikben való megerősítésük és továbbképzésük mellett“ . . . sem a tantervnek a tananyagot illető rendelkezését, abból azt, annyit és akként dolgozván fel, ami, amennyi s amiként elő van írva; és pedig tárgyalják: II. fiuiskolában: 1. Földrajz 144 kérdés. 2. történelem 70 kérdés. 3. Alkotmánytan 80 kérdés. 4. Természettudomány 49 kérdés. 5. Egészségtan 126 kérdés. II. leányiskolákban: a fenti anyag 1., 2., 4., 5. része és 5. részének a csecsemő-ápolás 34 kérd. III. fiuiskolákban: 1. Földrajz 76 kérdés. 2. Történelem 55 kérdés. 3. Alkotmánytan 51 kérdés. 4. Természettan 61 kérdés. III. leányiskolákban: a fiuiskolák 1., 2., 4., része. Előnye ezen könyveknek a kátészerű tárgyalás és ezért főleg nemzeti-ségi iskolákban csak egyedül használhatók eredménnyel. Mert ha tekintetbe vesszük, hogy a miniszt. szervezet s tanterv mily nagy követelményekkel lép fel és mennyi ismeret megszerzését teszi szükségessé, másrészt pedig a magyarosítás ügye így alig legyőzhető akadályokba ütköznek, arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ezen ismereteknek eredménnyel való tárgyalása s a tanulók ismeretkörébe való átültetése „olvasókönyv“ után, a mit a miniszt. szervezet mint helyes módszert ajánl, teljesen lehetetlen s a kiadott utasítás intencióinak meg nem felel. Csak ez a kátészerű rendszer felel meg úgy a tárgyalás könnyűségének, a tanulók felfogás módjának, ismeretszerzésének, a tanidő rövidségének s a magyarosítási törekvéseknek, szóval a gazd. ism. isk. céljának. Ezért mondja az egyházm. tanhatóság birálata is: „a nemzeti-ségi gazd. ism. iskolákban nemesak használható sikerrel használható, célra vezető, de az előirt tananyag, ott csakis ily kátészerű tanalakkal lévén eredményesen feldolgozható, egyben a magyarosítás hazafias ügye is előbbre vihető, nélkülözhetetlen, ezidőszerint egyedülálló uttörő tankönyvek.“ Megrendelhetők: szerzőknél Németbolyban, Baranyavárm. I., III. mint fiu, mint leányoszt. 30—30 fill., II. oszt. 40 fill. árban.

Szerkesztői üzenetek.

Dr. Gy. L. plebános urnak Vöröstó. H. A. plebános urnak Jásd. Szívélyes üdvözlötünk mellett igen köszönjük Főtisztelendőségteknek lapunk iránt tanusított szives pártfogásukat, mely által a távolból is fenn méltóztatnak tartani Barcs iránti nagyrabecsült érdeklődésüket.

P. S. intéző urnak Bolhó. Viszont szívélyes üdvözlötünk, továbbá, mint első győztesnek, gratulálunk a darányi sikerhez!

Wl. G. urnak Tarnóca. Az ünnepély szép leírását megkaptuk s köszönjük s kérjük továbbra is nagyrabecsült munkálkodását.

F. F. urnak Tarnóca. Végtelen sajnáljuk, hogy fel nem használhattuk, de már onnét kaptunk az ünnepélyről leírást. Köszönet a szives figyelemért s kérjük szives munkásságát a jövőben.

hirtelen elfujtam a laterna gyertyáját, aztán kiszaladtunk az ajtón, miközben jól összeütöttük a fejünket. A macska a lábunk alatt rohant ki. Azt hittük, hogy Kempelen bácsi fel fogja lármázni az egész házat, de biz az meg se mocszant a szobájában. Dusa aztán megmosakodott, anélkül, hogy valaki észrevette volna a cselédek közül s mire édes mamáék visszajöttek Szombathyétől, akkor már mi ketten mélyen aludtunk, ki-ki a maga szobájában.

Mikor reggel fölbredtem, igen örültem a sikerült tréfának, de apa rossz kedvű volt reggelinél és azt mondta, hogy Kempelen bácsit haldokolva találták a szobájában. Erre már én sem örültem. Kempelen bácsit a nyavalya törte és félre beszélt és édes mama azt mondta, nagyon kellemetlen, hogy éppen a mi házunkban lett beteg. Később Dusával kimentünk az ököristálló mögé és ott ünnepélyesen meg esküdtünk, hogy ezt nem fogjuk elmondani senkinek. Meg is tartottam az esküt, csak két jóbarátomnak mondtam el, de ők viszonesküt tettek, hogy a kinpadon sem vallják be az igazgató urnak. (Mind a kettő igen elszánt ismétlő).

Kempelen bácsi még öt napig feküdt nálunk, de nem halt meg, hanem hazavitték tragacson. Még akkor se tudta, hogy fiu-e vagy leány. Azóta elmúlt egy

esztendő és most már egészen jól van. A multkor láttam a templomban, bottal jár, de azért egészen jól van, csak czukkol egy kicsit.

A vakáció, fájdalom, igen gyorsan röppent el, mint rendszeren és Dusa igen sajnálta, mikor a kedves szülei három hét múlva már kibékültek és őt hazavitték. Ámbár csak leány, mégis be kell vallanom, hogy nem ismertem még fiút, a ki olyan lett volna, mint ő. Mert akárhányszor fájt is neki valamije, azért sohasem sirt, még akkor sem, a mikor megrugta a Fanni. (Fanni egy esikő.) És nem is árulkodott soha. Most is sokat gondolunk egymásra és gyakran igen szép képes levelezőlapokat kapok tőle. Ha nagy leszek, talán feleségül veszem, mert ő ezt igen óhajtja, de előbb meg kell tanulnom a boxotást, különben mindég neki lenne igaza, a mi lealázó volna rám nézve.

Gresa János

kalapos mester.

Barcs Ország-ut utca 127.

(Herezeg-féle ház.)

Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe nagy választékban raktáron tartott

minden formában

saját készítményü

nyulször és gyapju kalapjait, valamint legelső gyáraktól előállított kész kalapokat, a legmodernebb kivitelben, **3-10 koronáig**, gyermekeknek **2-3 koronáig**. — Továbbá készít drágább és olcsóbb filcz eszimat, borszűrőt, lovagló és izzasztó filczet, a legjutányosabb ár és pontos kiszolgálással.

KIADÓ

egy nagy bolthelyiség

kis mellékkelhelyiséggel

Barcstelep legszebb, legforgalmibb részén, a postahivatal tőszomszédságában

ujjonnan épült házban mely alkalmas **czukrász-, fodrász-, bodegaüzletnek**, esetleg **iroda helyiségnek stb.** Átvehető bármikor. Bővebbet e lap Kiadóhivatalában.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNELEM
KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖRTÉNELMI
KÉPTÁR 000000

Tizenkét kötetben.

Eddigélé hat kötet jelent meg. — Négy havonkint jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap.

**A teljes mű ára
192 korona.**

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlapp segítségével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva hozzánk beküldendő.

Révai Testvérek
Irodalmi intézet
Részvénytársaság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért reménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és érdektelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretést és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

briliáns stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatra gyönyörködtet is így a legnagyobb szellemi élvezetet nyújt

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságától Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé hat kötet jelent meg s további kötetek 4 havonkint jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonkint mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt;

Név;

Állás;